

Una de les escultures africanes de Picasso ■ MIQUEL ANGLARILL

rista del jove Miró, Josep Dalmau, va donar a Picasso el 1921 amb la intenció que el pintor, ja aleshores consagrat, ajudés Miró a introduir-se en el mercat parisenc.

Una de les característiques d'aquest fons que pot cridar l'atenció és que

En la col·lecció no hi ha pràcticament obres abstractes ni tampoc impressionistes

pràcticament no hi ha obres abstractes. En certa manera, la col·lecció confirma "els lligams indissolubles de Picasso amb la realitat", afirma el comissari. És, de fet, el compromís del pintor amb la pintura clàssica que es concreta amb les obres de Chardin o Corot. Saunier remarca també l'absència en la col·lecció d'obres impressionistes. "Renoir li interessa quan abandona l'impressionisme -diu-, que li semblava un moviment excessivament subjecte a les sensacions".

L'exposició també dedica un petit àmbit als objectes de les arts primeres, amb un remarcable conjunt de petites escultures ibèriques. ■

* **Picasso i la seva col·lecció.**
MUSEU PICASSO, MONTCADA 15-23, BARCELONA, FINS AL 30/3

El Comentari

Ignasi Aragay
iaragay@avui.cat

El problema anglès

Es veu que els anglesos tenen un problema: no saben ben bé què són. Ai, la identitat! Ho va posar brillantment sobre la taula el popular periodista Jeremy Paxman -ep, allí els gurus mediàtics han passat per Cambridge- el 1999 a l'assaig *The English, retrat d'una gent* (Penguin), convertit en un *long best seller*. Encara avui el trobes a totes les llibreries del país en un lloc destacat.

La tesi és ben senzilla. La figura del *gentleman* anglès ha passat a la història i ha estat substituït per un altre prototip nacional: el *hooligan*; el famós *countryside* s'ha quedat sense pàges i està sent colonitzat per suburbis inacabables de caseta i jardinet (entre 1875 i 1975 van desaparèixer unes 1.000 mansions de camp; amb tot, encara en queden 1.500); el record de l'Imperi Britànic cada cop és més llunyà; els veïns es-

cocesos, gal·lesos i ja no diem irlandesos reforcen la seva identitat en detriment de la britanicitat; els temples anglicans estan buits i les mesquites plenes; des de la mort de Lady Dy, la monarquia ja no desperta un consens general -n'és una prova el mateix nou llibre de Paxman, *On Royalty*, on en fa una defensa en tota regla-; l'idioma anglès cada cop és més global i menys anglès... i així podríem anar seguint.

I tanmateix, s'ho prenen amb calma. Al capdavant, individualisme, tolerància i humor són els autèntics trets identitaris d'aquests illencs, al costat, esclar, de Shakespeare, el tàndem Oxford-Cambridge, el British Museum, la Tate, la BBC, el National Trust, la borsa londinenca, els seus esports, la passió per la història... Crisi, quina crisi? Com es mirarien els nostres acolorats inquisidors de la crosta identitària? "*Non-sense, of course*".

Perpinyà, capital catalana

La ciutat presenta un programa centrat en la pau i pren el relleu a Lleida

una dimensió molt simbòlica" i "significa veure reconegut de nou, per part dels Països Catalans, el seu estatut de Fidelíssima Vila" atorgat el 1475 per la seva resistència heroica contra els assalts del regne de França, va recordar ahir Jaume Roure, tinent d'alcalde de la ciutat.

Durant l'any, es faran més de 100 espectacles i 67 exposicions amb un pressupost de 400.000 euros. Eximenis, el rabí Al Meiri, el filòsof Walter Benjamin i el músic Pau Casals seran altres protagonistes. El 2009, la capitalitat passarà a Figueres. ■

Redacció
BARCELONA

Perpinyà engega el 12 de gener com a Capital Catalana de la Cultura 2008, amb la pau i la figura medieval de l'abat Oliba, abat de Cuixà i Ripoll, impulsor de les constitucions de pau i treva, com a motius centrals. La firma de l'abat serà l'emblema de Perpinyà 2008.

Per la ciutat nord-catalana, aquesta capitalitat "té

ENTRE POCOS i MASSA
d'Agustí Franch
amb la col·laboració de CONRAD SON
Quan el sexe ja no és només cosa de dos...

Club Capitol
www.entrepocsimessa.com

dirigida per JORDI DEL RÍO

CATALUNYA RADIO
el Periódico

Espectacles en breu

CIRC L'Universal acomiada el número dels cocodrils

El Gran Circ Universal, instal·lat aquests dies al Fòrum de Barcelona, ha rescindit el contracte amb la companyia d'Ida Casu, que realitzava el número dels cocodrils, després que els Mossos d'Esquadra van decomissar un dels exemplars perquè es tracta d'un cocodrill negre, una espècie en perill d'extinció. A l'espera de la sanció que els ha d'imposar l'Ajuntament per haver incomplert l'ordenança que prohibeix l'exhibició d'animals exòtics, la direcció del circ assegura que el número dels cocodrils fa sis mesos que es fa per diferents ciutats de Catalunya i que sempre han superat les inspeccions de la policia autonòmica.

GOYA Retirades dues cançons per no complir els requisits

L'Acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques d'Espanya ha decidit substituir les cançons *Esa luz*, de la pel·lícula *Mataharis*, i *Glommy Sunday*, de *La caja Kovac*, que estan nominades a la millor cançó original, en comprovar que no compleixen els requisits establerts a les bases. Les nominacions de la 22a edició dels Goya, que es lliuren el 3 de febrer, es completaran amb les cançons més votades, que seran tres a causa de l'empat de vots: *Circus Honey Blues*, del film *Concursante*; *La vida secreta de las pequeñas cosas* (Cándida) i *Pequeño paria* (El niño de barro).

Sala Tallers
20.12.07
06.01.08

TNC
Teatre Nacional de Catalunya
www.tnc.cat

Avui estrena!

TREN DE SOMNIS
JORDI SABATÉS

10+17 €